

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ

**ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

27 квітня 2021 року

м. Херсон

УДК 330.341.1:658

Рекомендовано до друку Вченою радою Херсонського державного аграрно-економічного університету (протокол № ___ від «24» червня 2021 р.)

Інноваційне підприємництво та торгівля: сучасний стан та перспективи розвитку: Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Херсон, 27 квітня 2021 р.). Херсонський державний аграрно-економічний університет, 2021. 244 с.

У збірнику тез доповідей опубліковано результати наукових досліджень з актуальних проблем сучасного інноваційного підприємництва, аналізу перспектив розвитку біржової торгівлі, організації та ефективного управління торговельною діяльністю. Висвітлено проблеми розвитку інноваційного підприємництва та торгівлі в Україні. Досліджено сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні, інноваційно-інвестиційні напрями розвитку підприємницької та торговельної діяльності. Визначено актуальні аспекти обліково-фінансового забезпечення діяльності підприємницьких структур.

Призначено для науковців, здобувачів вищої освіти, фахівців підприємницької, торговельної та біржової сфери, підприємців, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, а також становить науковий інтерес для всіх, кого цікавить окреслене коло проблем.

*Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст матеріалів,
що опубліковані у збірці.*

© ХДАЕУ, 2021

© Колектив авторів, 2021

ЗМІСТ

	Стор.
Аверчева Н.О. ОРГАНІЗАЦІЯ КОРМОВИРОБНИЦТВА ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА В АГРАРНИХ ФОРМУВАННЯХ	7
Адвокатова Н.О., Дяченко Т.А. , ПЛАНУВАННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ОПТОВО-РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ У ВЗАЄМОДІЇ З ПОТОКОВИМИ ПРОЦЕСАМИ У ЛАНЦЮЗІ ПОСТАВОК ТОВАРУ	10
Бариляк О.В., Ковтун В.А. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ІЗ ВИРОБНИЦТВА КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	13
Березенко В.В., Карнаушенко А.С. СУЧАСНИЙ СТАН МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	17
Біловодська О.А. АНАЛІЗ ЕКО-ТРЕНДІВ В УПАКОВЦІ: ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ РИНКУ ОРГАНІЧНИХ ПРОДУКТІВ	20
Боліла С.Ю. МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	23
Бондаренко Н.В. ТЕХНОЛОГІЇ БАНКІВСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ	27
Брит А.О, Морозова О. Г. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ЯК СКЛАДОВА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА	30
Варнавська І.В. КЛАСИФІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙ	33
Власюк С.А., Ролінський О.В., Цимбалюк Ю.А. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	36
Галдіна В., Карнаушенко А.С. СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО БАНКІВСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ В УКРАЇНІ	39
Городецька А.С., Петрова О.О. ЧИННИКИ ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	42
Горященко Ю.Г. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	45
Грибовська Ю. М. СУТТЄВІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА КРИТЕРІЇ ЇЇ ВСТАНОВЛЕННЯ	48
Гузакова В.О, Морозова О. Г. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	52
Дяченко Т.А., Аверчева Н.О. ОЦІНКА РІВНЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГО ЛІСОВОГО І РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА	55
Єрмолева М. В., Кузьменко Н. І. ВИРОБНИЧІ ВИТРАТИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ВІДОБРАЖЕННЯ У БУХГАЛТЕРСЬКІЙ ЗВІТНОСТІ	58
Жданова Л. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ	61

*Варнавська І.В. - к.пед.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м.Херсон*

КЛАСИФІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙ

Найважливішим компонентом наукового теоретико-методологічного осмислення інноваційних процесів є класифікація інновацій. Будь-яку класифікацію можна розглядати як процедуру, яка супроводжує пізнавальну діяльність з метою встановлення порядку, визначення структури, систематизації конкретних нововведень. Класифікація в цьому випадку передбачає диференціацію елементів системи за різними ознаками з урахуванням подібностей, відмінностей і взаємозв'язків. Разом з тим класифікацію інновацій можна розглядати і як результат дослідницької діяльності, що свідчить про рівень розвитку знання в сфері інноватики, прийомів і способів пізнавальної діяльності, а також про існуючі «прогалини» в осмисленні інноваційної практики. Таким чином, класифікація виступає, з одного боку, підсумком, а з іншого – однією з цілей пізнання, що стимулює подальшу пізнавальну активність і розвиток знання. Класифікація інновацій дозволяє не тільки орієнтуватися в різноманітті інноваційних явищ, а й визначати місце конкретних нововведень в соціальній життєдіяльності; встановлювати взаємозв'язки і взаємозалежності між різними інноваціями; репрезентувати змістовну специфіку конкретних інновацій; здійснювати інноваційну діагностику, прогнозування та консультування.

Класифікація інновацій має велике значення як для подальшого розвитку інноваційної теорії, так і для успішної реалізації інноваційної практики. При побудові різних класифікаційних моделей інновацій необхідно враховувати їх специфіку. До специфічних рис інновацій можна віднести: 1) відкритість, що передбачає необхідність постійної ситуаційної корекції інноваційної діяльності в ході її здійснення; 2) нелінійність, тобто непередбачуваність інновацій, постійна

наявність моменту невизначеності в появі і реалізації, що є передумовою здійснення різних варіантів і моделей інноваційного розвитку та плюралізму в інноваційній практиці; 3) високий рівень динаміки, що має на увазі постійний розвиток, вдосконалення видів і форм інноваційної діяльності, елементів творчості; 4) незавершеність, тобто присутність постійної інтенції на генерацію нововведень, винаходів, поява творчості на всіх рівнях як фактора і джерела саморозвитку, самоорганізації суспільства; 5) процесуальність, яка проявляється в існуванні особливого «життєвого циклу» інновації, протягом якого поетапно відбувається реалізація нововведень; 6) альтернативність, що включає можливість вибору і реалізації безлічі інваріантів інноваційного розвитку; 7) імовірнісний і ризиковий характер, що свідчить про високий ступінь невизначеності їх реалізації та ефективності, а також відсутність гарантій як комерційного, так і соціального успіху; 8) системність інновацій, що припускає їх здійснення за умови мобілізації всіх видів і форм діяльності на різних рівнях в єдиний процес, спрямований на реалізацію головної інноваційної ідеї; 9) об'єктивність, тобто детермінованість інновацій і обумовленість їх соціокультурними, історичними, виробничими та іншими обставинами і потребами. Названі риси інновацій орієнтують розглядати інноваційні процеси як креативні, чутливі до невизначених ситуацій, динамічні в ході появи і реалізації, а також передбачають високий рівень мотивації і наявність творчого потенціалу у учасників інноваційного процесу.

Розуміння структурної і змістовної складності феномена «інновації» істотно ускладнює проведення процедури класифікації. Крім того, аналіз численних підходів до обґрунтування класифікацій інновацій свідчить про те, що добитися побудови універсальної, всеохоплюючої і закінченою класифікації досить важко, та й навряд чи можливо в силу різноманітності і множинності інновацій, високої динаміки їх розвитку і трансформації, а також інваріантності дослідницького підходу до об'єкта вивчення. Однак будь-які спроби дослідження зазначеного спектра проблем є

основою для подальшого уточнення і конкретизації складеної класифікаційно-видової матриці, її аналізу і теоретичної інтерпретації.

Мета класифікації інновацій – репрезентувати параметральні характеристики конкретних інновацій, які відповідають їх позначеним рисам і особливостям. До числа основних вимог класифікації інновацій відносяться: 1) системність (можливість репрезентації купи різноманітних видів інновацій з урахуванням їх взаємозв'язку); 2) цілісність (можливість фіксувати зв'язки і відносини між конкретними формами інновацій як всередині зазначених видів, так і між ними, а також із зовнішнім середовищем); 3) конкретність (можливість ідентифікувати зазначені в теоретичних моделях види інновацій, що майже реалізуються в різних сферах з урахуванням їх просторово-часових і територіальних параметрів); 4) відкритість (можливість доповнення і уточнення створених класифікаційно-видових моделей інновацій з урахуванням розвитку поточної практики). Такі ознаки повинні бути істотними і припускати виділення найбільшої кількості похідних. Як критерії зазвичай задаються основні і найбільш істотні ознаки.

Список використаних джерел

1. Варнавська І.В. Аспекти застосування інноваційних методів навчання при викладанні економічних дисциплін // Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка: Науковий журнал. Вип. 5. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2021. С.104-112.
2. Дічківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Київ: Академвидав, 2004. - 352 с.
3. Кучко О.Є. Інноватика: проблеми визначення та теорії // Вільна думка. 2008. № 6. С. 203-210.
4. Шавель С. А. Класифікація соціальних інновацій // Наукові основи ідентифікації і використання суспільно-функціональних інновацій / Під наук. ред. П.Г. Нікітенко. Мн., 2004. С. 33-47.

Власюк С.А. - к.е.н., доцент
Ролінський О.В. - к.е.н., доцент
Цимбалюк Ю.А. - к.е.н., доцент

Уманський національний університет садівництва, м. Умань

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Пошук та оптимізація фінансового забезпечення розвитку сільськогосподарського виробництва є першочерговою проблемою, що вимагає комплексної оцінки та вдосконалення діючої системи з урахуванням її сучасних аспектів.

Нестабільність вітчизняного ринку сільськогосподарської продукції, існування значного ступеня ризику і високої конкуренції в аграрній галузі, а також особливості виробництва продукції рослинництва і тваринництва в комплексі спричиняють складність здійснення високоефективного управління підприємствами АПК України [1].

За сучасної економічної ситуації в країні, коли в результаті світової фінансово-економічної кризи порушилась стабільність розвитку сільського господарства, для керівників підприємств зазначеної галузі надзвичайно важливим є усвідомлення існуючих в аграрному секторі проблем і здійснення пошуку нових підходів щодо управління сільськогосподарськими підприємствами. Ігноруючи доволі складне економічне становище, менеджери багатьох вітчизняних сільськогосподарських підприємств все ще використовують застарілу, малоефективну систему управління, не враховуючи при цьому специфіку функціонування зазначених підприємств, ринкові і галузеві тенденції та причини існуючих у сільському господарстві негативних явищ.

Фінансово-економічна криза, яка відбулася в світі, спричинила порушення стабільності вітчизняної економіки і, зокрема, стабільності розвитку АПК країни.